

דף לימוד לפורים

בנושא שמחה 😊

ידועים דברי חז"ל "משנכנס אדר מרבין בשמחה". זוהי אינה אמירה סתמית. משמעותה כה עמוקה עד כדי כך שיש לה השלכות מעשיות.

אמירה זו מבטאת את ייחודה של שמחת פורים הפורצת גבולות ואינה מצטמצמת ליום הפורים בלבד, אלא כבר משנכנס חודש אדר מרבין בשמחת הפורים.

ישנה מצוות עשה מהתורה לשמוח בשלושת הרגלים, כמו שנאמר (דברים ט"ז, י"ד) - "ושמחת בחגך". ובכל זאת לא מצינו שאמרו חז"ל על החודשים ניסן, סיוון ותשרי שיש להרבות בשמחה מהרגע שנכנסו. השמחה במועדים היא בימי החגים עצמם ותו לא - בניגוד לפורים אף שחיובו אינו מהתורה אלא מדברי סופרים. מה מיוחד איפוא, בשמחת הפורים, שדווקא היא השורה על החודש כולו? (הרב דרוקמן)

ביהדות אנו מוצאים 2 גישות לשמחה אבל אין צורך לאמר שזו מחלוקת אלא אלו שני סוגי שמחה: שמחה אחת היא שמחה מתוך התרכזות בנקודה אחת טובה, במעשה אחד טוב, שהרי לכל אדם יש לפחות נקודה אחת טובה, ואותה הוא מרחיב ומחדש. וזה אחד החידושים שבהדרכת החסידות, שהחוזר בתשובה צריך לשכוח מחטאיו ולהתרכז בדברים הטובים, ודווקא המסתגף הוא האוהב חטאיו שהרי כל הזמן מזכירם. גישה זו מבוססת על ההנחה שכל אדם משתתף בתיקון העולם אפילו אם אינו מודע לזאת, לא יתכן שאין בו איזה מידה טובה ולא עשה איזה מעשה טוב, שנעשה שותף לתיקון העולם. ולכן ברור שהעולם יגיע בסופו של דבר אל גאולתו, שבכל דור מצטרפים ומצטברים איזה מעשים טובים, עד שסך המעשים הטובים יצטברו לתיקון עולם. אמנם ככל שנרבה במעשים טובים, כך נקרב הגאולה, אולם בכל מקרה הגאולה תבוא בזכות אותם מעשים טובים מנימליים שנעשים בכל דור, גם במצבים של חולשה. ולכן יסוד גדול שהאדם יכוון את מחשבתו בדברים הטובים וישמח בהם, ואילו הרעים ייעלמו מעליהם. ולכן שמחה זו שמתקדט בחלקים הטובים אינה שמחה שלמה, שהרי האדם שמח רק על נקודה אחת או על תחום אחד, וגם בעת שהוא שמח הוא צריך להזהר שמחשבתו לא תשוטט בחופשיות עד שתגיע בטעות אל המחוזות הרעים והעצובים.

שמחה שניה היא השמחה של חודש אדר: שמחה זו אינה התרכזות בנושא אחד אלא מקיפה את כל התחומים, ולכן שמחה זו היא שמחה שלמה, ולכן "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ענינו של חודש אדר הוא סיום השנה וסיכומה, והאדם יכול לראות אז איך כל מאורעות השנה היו לטובה, ומתוך כך יכול להבין שאין רע בעולם וגם מה שנראה רע מוביל לדברים חיוביים. ולמרות שאדם עשה מעשה רע והוא אישית יסבול מזה בעולם הזה ובעולם הבא, אבל לכלל העולם זה לא ישנה, העולם יתקדם לטובה גם מתוך מעשיו הרעים, או בדרך חיובית או בדרך של הפקת לקחים מהנסיון הרע שהוא הראה. ורואים זאת בפורים, שמעשה הרע של המן הרשע גרם טוב לעם ישראל וחסך ממנו סבל רב והוסיף לנו שמחה מיוחדת, ובהתבוננות כזו השמחה מתפרצת לכל התחומים "ונהפוך הוא", אם היה רע הוא הפך לטוב, וזה עומק עניין "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", שהאדם צריך להגיע לראיה כזו שלא ידע מה הועיל יותר לעם ישראל רשעותו של המן או צדיקותו של מרדכי, כי גם הרע בסופו של דבר מוביל לטוב. אלא שכדי לראות זאת צריך הסתכלות כוללנית מקיפה, וזה ענינו של חודש אדר ההסתכלות המקיפה על כל השנה, שממנה ניתן להבחין ביד ה' המכוונת את מאורעות התקופה. ולכן "מרבין בו בשמחה", ובפורים השמחה עוד גוברת, עד לראייה שהכל ממש טוב (לא רק לטובה), ולשם כך צריך אפילו להתבטס.

(הרב אליעזר מלמד)

מה באמת גורם לנו לשמוח?
איך פורים עוזר לנו לשמוח?

אני יהודייה שמחה" אני מאמינה שהלבבות הולכים אחרי המעשים בגלל זה אני משתדלת לחייך הרבה"

איך לשמוח? סיון כהן-מאיר:

משך הדבר מפתיע לא לשמוח, מתוך הכרח לעת אספי פאסי 2015, ארזית "מתחזקת":

"כי נתן מבכר מאד את: לשמוח לא מיעור אחי מניצחון, לשמוח היא הדבר לע
אזני."

לשמוח היא לא עוץ נצחית, לשמוח היא הדבר הנצחית.

לשמוח פתח לעיני ליביא את הנצחית, לשמוח היא את אמרתי יומך גרוב.

אין פסימיות היא לא כאלו פסימיות תביא אתך בזוגות אמרתי פתח טוב.

ואין אופטימיות היא לא תימית היא תכנה עזוב.

אמע לא קן לשמוח עו מפי. אמע לשמוח - זקן קנה נפ".

עיגולי השמחה של דסי
לכל אדם יש עיגול בלב, עיגול שמחה. לפעמים העיגול
קטן אך הוא יכול לגדול, לגדול ולגדול...
כאשר עיגול השמחה גדול, הוא שולח עיגולים קטנים
למקומות נסתרים בגוף מקומות שלפעמים כואבים.
ככל שיש יותר עיגולים קטנים, פחות מקומות כואבים.
יש אנשים שעיגול השמחה שלהם קטן ולנו יש
תפקיד... לעזור לו לגדול.
ודאי אתם שואלים "איך?" כל אחד מאתנו חושב על דרך.
אפשר להביא לו סוכרייה, לתת לו פרח, לשיר לו שיר,
לצייר לו ציור, או אפילו לומר לו "בוקר טוב, מה שלומך
היום"
והכי חשוב זה לעשות זאת בכיף, בשמחה, מכל הלב.--
דסי.

שתזכו לעשות הרבה עיגולי שמחה לאחרים, ובזכות
שתגדילו עיגולי שמחה של אחרים גם העיגול שלכם
יגדל.

בפורים אתה רואה מולך
אנשים בתחפושות שונות.
זה מחופש לליצן, זה למפלצת,
זה לחיה, זה לסתם משהו לא
ברור..
אבל כשראית אותם-לא עלה
בדעתך
להתרחק או לפחד-שהרי זו
תחפושות.
גם בחיים אנו פוגשים אנשים
"מחופשים"
זה מחופש לרגזן, זה לגס רוח,
זה לסתם אחד שלא אכפת לו
משום דבר..
אולם, אין זו דמותם האמיתית
של אותם אנשים,
זוהי רק "תחפושת",
זה לגשת אליהם בעדינות,
להסיר מהם את
"התחפושת", ולגלות
את הטוהר הטמון בנשמתם.